

دو تئو پیشی و سینما

در همان روز ۲۸ دسامبر ۱۸۵۹، که برای نخستین بار سینما به مردم معرفی شد، موسیقی نیز در زیر زمین «لو گران کافه»، در «بولوار ده کاپوسین» پاریس حاضر بود. یک نوازنده پیانو با آهنگ‌های «پولکا» فیلم‌های کوتاه «تعطیل کارخانه»، «ورود قطار به استگاه» و «خروج قایق از بندر» را که نخستین فیلم‌های سینما هستند و در آن روز به نمایش در آمدند همراهی می‌کرد. شکی نیست که امروز موسیقی زبان اصلی فیلم شمرده می‌شود، ولی از همان روز اول منظور این سازش و همکاری بین دو هنر، یک هدف هنری نبود.

ژرژ وان پاریس (۱) آهنگساز مشهور فرانسوی معتقد است که چون در آنروز دستگاه‌های نمایش فیلم مثل امروز تکمیل نشده بود و سروصدای زیادی برای میانداخت و آنرا بجای اطاقات مخصوص در خود سالن می‌گذاشتند آهنگ‌هایی توسط پیانو یا ارکستر اجرا می‌شد تا صدای دستگاه نمایش را «پیوشاند».

بعد ها که دستگاه نمایش فیلم از سالن به اطاقات مخصوص (۲) انتقال

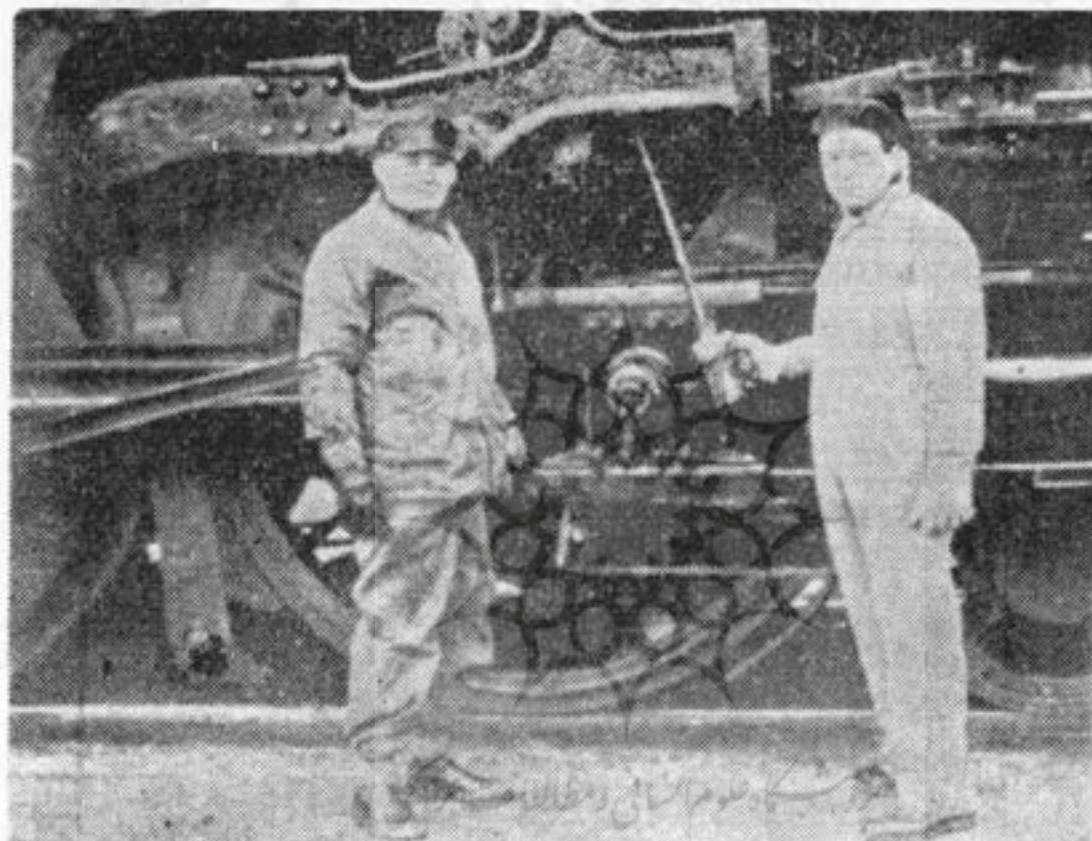

Les Belles G. Van Parys - ۱
 اسم گلی است که شب هامیشکند) اثر رنه کلر را که با عنوان بی معنی «رویای شیرین» بفارسی دوبله شد، ساخته است.

Cabine de projection - ۲

یافت « موسیقی همراهی » که وجودش مفید تشخیص داده شده بود مقام خود را حفظ کرد.

مدت ده ، دوازده سال موسیقی فیلم این وضع را حفظ کرد تا آنکه برادران « لافیت » با ایجاد مؤسسه « فیلم هنری » (۱) بر آن شدند که سینما را ازدکه های چوین خاص نمایش های مکاره (۲) نجات داده ، وضع آبرومند تری برای آن تهیه کنند و چون خواستند فیلم های بهتری تهیه کنند بموسیقی آن نیز توجه کردند ، برای همراهی فیلم « قتل دوک دو گیز » اتر مشترک

علقه ای که " او نه کر " نسبت با نوع لکوموتیو داشت ضرب المثل است ا و خود در این باره میگفت: " همانطور که بعضی نسبت با سبها و برخی بز نها علاقه میورزند ، من هم انواع لکوموتیورا دوست دارم ... " پاسیفیک ۲۳۱ (که اسم نوعی از لکوموتیوهای سریع السیراست) را او نه کر برای همراهی فیلمی بهمین نام نوشته است . در این عکس " او نه کر " در لباس کارگران لکوموتیو در کنار پاسیفیک ۲۳۱ و همراه را نمایند آن دیده میشود .

«لاودان»، «کالمت»، «لوبارژی» از یک آهنگساز مشهور یعنی «سن-سانس» که در آن موقع بیش از هفتاد سال از عمرش میگذشت و غرق در افتخار و شهرت بود، خواستند تا قطعه‌ای برای این فیلم بازدید که توسط ارکستر، حین نمایش فیلم در سالن اجرا گردد.

چندی بعد «زرژه» قطعه‌ای برای همراهی فیلم «بازگشت او لیس» که توسط مؤسسه «فیلم‌هنری» تهیه شده بود ساخت.

«آبل گانس» از نخستین کارگردانانی است که متوجه اهمیت موسیقی در سینما شد، وی از «موریس میشل لهوی» آهنگساز خواست تا قطعه‌ای برای فیلم «دهمین ستفونی» بازدید. آبل گانس تجربه خود را ادامه داد واز «آرتور اوونه گر» آهنگسازی که بصدای موزون لوکوموتیو و قطار راه آهن علاقه داشت خواستار شد تا قطعه‌ای برای فیلم «چرخ» بازدید. در «موتناژ» این فیلم همانطور که حرکت او کروموتیو تر میشود تابه سانچه منجر گردد، شدت موسیقی نیز بهمان نسبت قوت میگیرد. در ۱۹۴۹ همین قطعه اوونه گر موسیقی همراهی فیلم دیگری بنام «پاسیفیک» ۲۳۱ اثر «ژان میتری» گردید.

«پاسیفیک ۲۳۱» که توصیف و تقلیدی در گفت یک نوع مخصوصی لکوموتیو است، بعنوان یک قطعه موسیقی مستقل، از آن پس مشهور شد و امروزه یکی از آثار مشهور «اوونه گر» میباشد.

دو سال بعد آهنگساز بزرگ دیگری چون «اریک ساتی» بموسیقی سینما علاقمند شد و برای فیلم رنه کلر «آتراتکت» (۱) قطعه‌ای ساخت. کارگردانی‌های دیگری نیز برای فیلم‌هایشان قطعاتی با آهنگسازان سفارش میدادند، «ژرمن دولاك» کارگردان زن معروف و یکی از بنادران «مکتب سینمای فرانسه» برای همراهی بعضی فیلم‌هاش از آهنگسازان خواست تا قطعاتی تنظیم کنند.

«فلوران شمیت» آهنگساز مشهور معاصر فرانسوی برای «سالامبو» (۱۹۲۵) اثر «پیر ماردون»، «آنری رابو» موسیقی‌دان عالی‌قدر معاصر برای «شطرنج باز» (۱۹۲۶) اثر «رمون بر نار»، «موریس ژویر» برای «دروغ نینا پتروونا»، «ژان گرمیون» کارگردان و موسیقیدان نامدار، برای فیلمش بنام «گردش در ساحل» (۱۹۲۶) آهنگهایی ساختند.

این تجربیات تنها در فرانسه بعمل نیامد، در آلمان نیز مطالعات و

آزمایش‌های درباره تطابق موسیقی با فیلم انجام گرفت . «فریتزلانگ» برای همراهی قسمت اول «نیلوونگن» (۱۹۲۳) یعنی «مرگ زیگفرید» از «گوتفرید هوپرنز» و برای قسمت دوم یعنی «انتقام کریمیله» از

«آسمان از آن شاست»

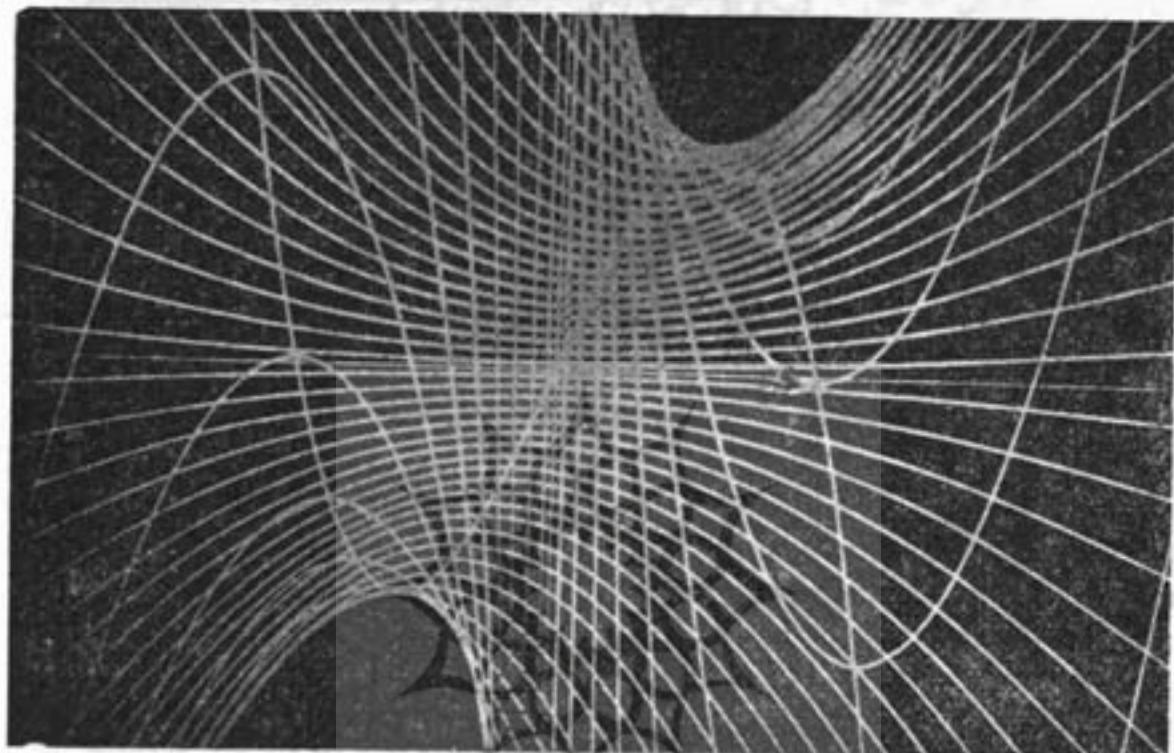
تصویر بالا قسمتی از ساریوی فیلم «آسمان از آن شاست» را بهمن صورتی که بگریبیون کار گردان موسیقی دان آن نهیه کرده است نشان میدهد . در آن تغییرات متنقابل سه عامل صدا ، گفتگو و موسیقی هنگام فیلمبرداری بخوبی دیده میشود و نقش همراهی موسیقی بصورت دقیقی معین شده است .

«والتر و تمان» خواست تا آهنگهایی بسازند ، سازنده آهنگ فیلم «مرگ زیگفرید» پادر نظر گرفتن ایرانی معروف «ریشاروا گنر» آهنگی جهت این اثر معروف فریتزلانگ ساخت .

پس از اختراع ناطق ، گفتگو بتصویر افزوده شد و وسائل فنی اجازه داد که صدا و موسیقی در حاشیه نوار فیلم ضبط گردد . ولی ، از نظر استئیک به موسیقی فیلم لطمه خورد ، برای آنکه توجه تماشاجی هنگام نمایش ، از موسیقی ، که تا آن وقت تنها زبان فیلم بود ، سلب شده بگفتگو جلب میگردید .

۵ کلیته از مقاله آقای فریدون رهنما در شماره ۶ دوره ششم مجله سخن

اما بطور یکه گفته از نظر فنی انجام کار قدری سهولت یافت زیرا از آن بعد بجای آنکه در هر سانس ارکستری در سالن قطعات مر بوطه را بنوازد، آنرا در استودیو روی حاشیه فیلم ضبط میکردند و بدینظریق هنگامیکه فیلم از کشوری بکشور دیگر میرفت در اجرای موسیقی همراهی آن، بعلت عوض شدن ارکستر که سابقاً بطور اجبار وجود داشت، تغییری حاصل نمیگردید.

تفسیر و همراهی قطعات موسیقی به عنوان اشکال هندسی متحرك و متغير، تاکنون مورد توجه چند تن از هنرمندان سینما قرار گرفته است. عکس بالا قسمی از فیلمی است که "مارک کاتاگرل" در تفسیر هندسی "روندودر در بزرگ" اثر موذ ارتقیه کرده است.

مقارن او ان اختراق ناطق، کسانی مثل «رنہ کلر» که از مخالفین بکار بردن گفتگو در فیلم بودند و عقیده داشتند که سخن به حرکت یعنی اساس هنر سینما لطمہ میزند، استفاده از موسیقی را مقدم شمردند. اولین اثر ناطق رنه کلر یعنی فیلم «زیر بامهای پاریس» (۱۹۳۰) این نظر را تأیید میکند. قهرمان این فیلم «آلبر برژان» که خواتنه دوره گردی است اشعاری را که، ضمناً آهنگ آن، موسیقی متن فیلم را تشکیل میدهد، میخواند.

کار گردانهای دیگری نیز در کشورهای مختلف آثاری از این نوع بوجود

آوردنده. یعنی موسیقی را به سخن ترجیح دادند. در این مجموعه فیلم‌هایی بوجود آمد که جزو آثار بر جسته سینما و نیز موسیقی بشمار میرود مثل «اپرای دوره گردان» (۱) اثر «ژرژ ویلهلم باپست»، «۱۴ ژوئیه»، «آخرین میلیاردر» اثر «رنہ کلر»، «دفترچه بال» (۲) اثر «ژولین دوویوبه» و بسیاری دیگر ...

دکتر هوشناک کاوی

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

Opera de quat'sous - ۱
Carnet du bal - ۲